

تأثیر پیش تصفیه لجن فعال دفعی با ازن بر کارایی فرآیند هضم هوازی

دکتر غلامرضا موسوی^۱، اکرم جمال^۲، دکتر حسن اصیلیان^۳

نویسنده مسئول: تهران، تقاطع بزرگراه جلال آل احمد و شهید چمران، دانشگاه تربیت مدرس، دانشکده علوم پزشکی. moussavi@modares.ac.ir

پذیرش: ۸۷/۱۱/۱۳

دریافت: ۸۷/۹/۱۲

چکیده

زمینه و هدف: متداول‌ترین روش تثبیت لجن‌های بیولوژیکی مازاد، هضم هوازی می‌باشد که به دلیل بالا بودن زمان هوادهی، اندازه این تأسیسات بزرگ بوده و هزینه سرمایه‌گذاری زیادی را به سیستم تحمیل می‌کند. به دلیل قدرت اکسیداسیون بالای ازن، افزودن این ماده به لجن باعث واپاشی جامدات لجن و تسریع در عمل تثبیت و در نتیجه کاهش اندازه و هزینه تأسیسات تصفیه لجن می‌گردد. بنابراین در این تحقیق، فرآیند تلفیقی پیش تصفیه با ازن و سپس هضم هوازی لجن مورد بررسی قرار گرفت.

روش بررسی: در این پژوهش از یک سیستم آزمایشگاهی شامل ژنراتور ازن، راکتور ازن زنی با حجم ۲ لیتر و یک راکتور هوادهی استفاده گردید و پارامترهای TSS ، VS ، COD کل و محلول، HPC ، کلیفرم مدفوعی و قابلیت ته نشینی لجن اندازه‌گیری شد.

یافته‌ها: نتایج حاصل از این پژوهش نشان داد که میزان کاهش جامدات فرار پس از گذشت ۱۰ روز از هوادهی لجن بدون پیش تصفیه با ازن هنوز قادر به تأمین استاندارد EPA (کاهش ۳۸ درصد VS) در این زمینه نمی‌باشد. در حالی که نتایج حاصل از تلفیق ازن زنی با دوز ۰/۲۵ یا TS O_3/g ۰/۵ و به ترتیب ۶ یا ۳ روز هوادهی باعث کاهش VS به بیش از ۳۸ درصد شده و استانداردهای EPA را از این نظر برآورده می‌کند. بنابراین زمان هضم که در سیستم‌های متداول هضم هوازی ۶۰-۴۰ روز است پس از پیش تصفیه با ازن به ۳ تا ۶ روز کاهش می‌یابد. همچنین ازن زنی به لجن تا حد زیادی باعث بهبود قابلیت ته نشینی لجن و کاهش حجم لجن دفعی نهایی می‌شود.

نتیجه‌گیری: پیش ازن زنی لجن با مقادیر کم ازن به دلیل واپاشی جامدات می‌تواند راندمان هضم هوازی را به میزان زیادی افزایش دهد که این امر باعث کاهش اندازه تأسیسات و هوای مورد نیاز شده و هزینه‌های سرمایه‌گذاری و تا حدودی بهره‌برداری را نیز می‌تواند کاهش دهد.

واژگان کلیدی: تصفیه فاضلاب، لجن فعال دفعی، هضم هوازی، پیش تصفیه، ازن

۱- دکترای بهداشت محیط، استادیار گروه بهداشت محیط، عضو هیئت علمی دانشگاه تربیت مدرس

۲- کارشناس ارشد بهداشت محیط، عضو هیئت علمی دانشگاه علوم پزشکی ارومیه، دانشکده پرستاری و بهداشت خوی

۳- دکترای بهداشت حرفه‌ای، استادیار گروه بهداشت حرفه‌ای، عضو هیئت علمی دانشگاه تربیت مدرس

مقدمه

تصفیه بیولوژیکی یکی از مهمترین فرآیندهای تصفیه فاضلاب می باشد (۱). فرآیند لجن فعال به عنوان یک تکنولوژی بیولوژیکی برای تصفیه گسترده وسیعی از فاضلاب ها به کار می رود و بیش از ۹۰ درصد تصفیه خانه های فاضلاب شهری از آن به عنوان قسمت اصلی فرآیند تصفیه استفاده می کنند (۲). در طی این فرآیند حجم زیادی لجن تولید می شود که قسمتی از آن را به منظور تنظیم غلظت جرم میکربی در حوضچه هوادهی، حذف می کنند (۳). مقدار لجن تولیدی در تصفیه خانه های فاضلاب تقریباً ۱ درصد فاضلاب تصفیه شده است (۴). لجن مازاد تولیدی در فرآیندهای تصفیه بیولوژیکی جزء مواد زائد جامد ثانویه می باشد که باید به روش ایمن و مقرون به صرفه ای دفع شوند (۳). بنابراین مدیریت لجن حاصل از تصفیه خانه فاضلاب یکی از مهم ترین و پرهزینه ترین مسائل رشته مهندسی فاضلاب بوده به گونه ای که ۶۰-۵۰ درصد هزینه سرمایه گذاری اولیه و تا ۵۰ درصد هزینه راهبری تصفیه خانه فاضلاب را به خود اختصاص می دهند (۳ و ۵).

یکی از مراحل اصلی تصفیه لجن تثبیت آن می باشد. اهداف اصلی تثبیت لجن، کاهش بوهای آزار دهنده، کاهش عوامل بیماری زا و کاهش پتانسیل فسادپذیری لجن می باشد. موفقیت در رسیدن به این اهداف بستگی به میزان تثبیت مواد آلی دارد (۶). مناسب ترین روش تثبیت لجن های بیولوژیکی مازاد، هضم هوازی می باشد که عبارت از تثبیت لجن به وسیله هوادهی طولانی لجن و تخریب جامدات فرار. به دلیل بالا بودن زمان هوادهی یا زمان ماند هیدرولیکی، اندازه این تأسیسات بزرگ بوده و هزینه سرمایه گذاری زیادی را به سیستم تحمیل می کند. لذا هر سیستم یا فرآیند که بتواند زمان هوادهی را کاهش دهد، می تواند در کاهش اندازه تأسیسات تصفیه لجن و در نتیجه هزینه بسیار مؤثر باشد (۷). به منظور افزایش راندمان هضم در هاضم ها باید جامدات موجود در لجن تخریب و به مواد قابل تجزیه بیولوژیکی تبدیل شوند (۷). برخی از فرآیندها از قبیل تصفیه حرارتی (۸)،

ازن زنی (۹ و ۱۰)، تصفیه فلیایی (۱۱ و ۱۲)، واپاشی مکانیکی (۱۳ و ۱۴)، اسید زنی (۱۵) و التراسونیک (۱۶ و ۱۷) برای واپاشی و پیش تصفیه لجن دفعی پیشنهاد می شوند. از بین این فرآیندها ازن زنی به دلیل قدرت اکسیداسیون بالا، نداشتن باقیمانده و عدم افزایش غلظت نمک به طور گسترده ای مورد توجه قرار گرفته است (۱۸). بر اساس گزارشات مولر ازن زنی به لجن علاوه بر بالا بودن درجه واپاشی آن در بین روش های موجود، مقرون به صرفه نیز میباشد (۱۹). همچنین ازن زنی به لجن در دوز $0.5-0.05 \text{ g O}_3/\text{g TS}$ باعث تبدیل لجن به مواد محلول از قبیل لیپید، پروتئین و پلی ساکارید می شود و در دوزهای بالاتر ازن پدیده معدنی شدن رخ می دهد (۱۰ و ۲۰). در مطالعات انجام شده بر روی فرآیندهای ازن زنی لجن، غالباً واپاشی و یا کاهش لجن مازاد در سیستم های لجن فعال مورد بررسی قرار گرفته است (۱۰). لذا هدف اصلی این تحقیق بررسی تأثیر پیش تصفیه با ازن بر افزایش راندمان فرآیند هضم هوازی لجن فاضلاب شهری در مقیاس آزمایشگاهی می باشد.

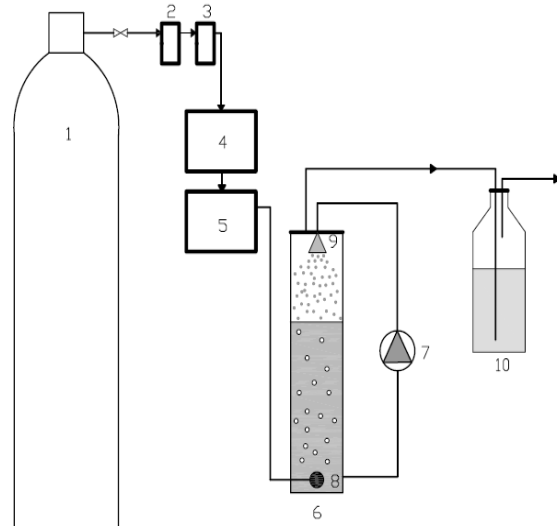
۲- مواد و روش کار

طرح شماتیک سیستم آزمایشگاهی مورد استفاده در شکل ۱ نشان داده شده است. راکتور ازن زنی مورد استفاده در این تحقیق از جنس شیشه و استوانه ای شکل با حجم کل ۲ لیتر بود و به دلیل ممانعت از خروج گاز ازن از سیستم، کاملاً آب بند و هوا بند گردید. برای پخش مؤثر ازن از یک دیفیوزر هوا در کف راکتور استفاده شد. همچنین به منظور جلوگیری از بالا آمدن کف از یک اسپری در بالای راکتور جهت برگشت و گردش لجن استفاده شد. از دو ژنراتور تولید ازن به صورت سری، با نشان تجاری ARDA مدل COG-0M و نوع A برای تولید ازن مورد نیاز استفاده شد. غلظت ازن در گاز ورودی به راکتور، میزان جریان گاز ورودی و فشار آن به ترتیب در حد 0.5 g/hr ، 1 L/min و 1.5 kg/cm^2 تنظیم شد. همچنین از اکسیژن خالص برای تولید ازن استفاده شد. غلظت ازن در فاز گازی، قبل و بعد از واکنش با لجن به منظور

تثبیت لجن مورد مطالعه قرار گرفت. آزمایشات در چند مرحله مجزا در دوزهای ۰/۲۵ تا ۲ گرم ازن به ازاء گرم جامدات خشک لجن و pH طبیعی لجن انجام شد. در هر مرحله کلیه آزمایش ها سه بار تکرار و میانگین سه بار تکرار هر پارامتر به عنوان مقدار آن گزارش گردید. سپس لجن ازن زنی شده در هر کدام از مراحل فوق به صورت مجزا و به مدت ۱۰ روز هوادهی و در فواصل زمانی مشخص (۱، ۳، ۶ و ۱۰ روز) به منظور بررسی تغییرات و روند تثبیت لجن آنالیز شدند. همچنین به منظور تبیین نقش پیش ازن زنی بر تثبیت هوازی لجن، هضم هوازی لجن بدون پیش تصفیه با ازن نیز انجام گرفت. مهمترین پارامترهایی که قبل و بعد از ازن زنی پایش گردید، شامل TSS (Total Suspended Solids)، Volatile (SOLIDS) VS، COD (Chemical Oxygen Demand)، کل و محلول، tHPC (Heterotrophic Plate Coun)، کلیفرم مدفوعی و قابلیت ته نشینی لجن می باشد. لازم به ذکر است که تمامی آزمایش ها بر اساس روش های ارائه شده در کتاب روش های استاندارد برای آزمایش های آب و فاضلاب (۲۱) انجام گردید.

بحث

در این تحقیق از لجن فعال مازاد تصفیه خانه ی فاضلاب شهری اکباتان که سیستم آن از نوع لجن فعال با هوادهی گسترده است، استفاده شد. لازم به ذکر است برخی از محققین لجن های تولیدی در این فرآیند را در صورت عملکرد بهینه آن جزء لجن های تثبیت شده می دانند در حالی که برخی دیگر این لجن ها را در شمار لجن های تثبیت نشده طبقه بندی کرده و تثبیت آن را قبل از دفع ضروری میدانند (۲۲). جمع بندی

۱. کپسول اکسیژن، ۲. سیلیکازل، ۳. فلومتر، ۴. ژنراتور تولید ازن، ۵. راکتور ازن زنی، ۶. راکتور ازن زنی، ۷. پمپ باز چرخش لجن، ۸. دیفیوزر هوا، ۹. پخش کننده لجن، ۱۰. راکتور تخریب ازن خروجی
 شکل ۱: طرح شماتیک سیستم آزمایشی مورد استفاده

تعیین میزان ازن مصرفی اندازه گیری شد و راندمان انتقال و مصرف ازن بیش از ۹۴ درصد بود. به منظور اندازه گیری غلظت ازن در فاز گاز از روش جذب در یدید پتاسیم و متعاقب آن یدومتری استفاده گردید. پس از پیش تصفیه، لجن به یک راکتور هوادهی منتقل گردید.

به منظور بررسی وضعیت تثبیت لجن بیولوژیکی و مطالعه کارایی ازن زنی در تثبیت این گونه لجن ها، از لجن فعال مازاد تصفیه خانه ی فاضلاب شهری اکباتان که سیستم آن از نوع لجن فعال با هوادهی گسترده است، استفاده شد. نمونه برداری از قسمت ورودی لجن برگشتی به حوض هوادهی به طور دستی و به روش ساده و لحظه ای انجام گرفت. سپس در هر مرحله راکتور با ۱ لیتر لجن فعال بارگیری و ازن زنی آغاز شد. ویژگیهای اصلی لجن فعال دفعی در جدول ۱ ارائه شده است.

در این تحقیق اثر دوز ازن بر راندمان هضم هوازی و میزان

جدول ۱: ویژگی های لجن فعال دفعی مورد مطالعه

پارامتر مورد سنجش	واحد	میانگین مقادیر	پارامتر مورد سنجش	واحد	میانگین مقادیر
TS	mg/L	۹۲۳۰	VS	mg/L	۶۹۴۱
TSS	mg/L	۸۴۹۲	VSS	mg/L	۵۹۱۰
TCOD	mg/L	۱۱۴۸۱	SCOD	mg/L	۱۴۶۸
pH	-	۷/۳	Settable Solids	ml/L	۹۴۰
HPC	CFU/g TS	۲/۴×۱۰ ^۶	Fecal coliform	MPN/g TS	۳۶×۱۰ ^۶

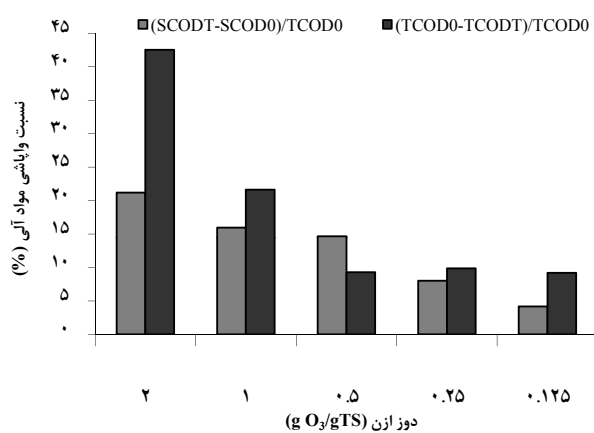
شدن مواد آلی موجود در آنها به داخل مایع لجن می شود (۲۴). در واقع بخشی از TSS به TDS تبدیل می شود و جرم لجن کاهش می یابد. Park (۲۰۰۳) امکان استفاده از فرآیند ازن زنی برای تصفیه لجن فعال دفعی را در مقیاس پایلوت مورد مطالعه قرار داد و کاهش جرم لجن در $0.5 \text{ g O}_3/\text{g TS}$ را ۷۰٪ گزارش کرد (۱۰).

نسبت واپاشی مواد آلی: هدف اصلی فرآیندهای پیش تصفیه لجن افزایش غلظت مواد قابل تجزیه بیولوژیکی برای سهولت دسترسی میکروارگانیسم ها در هاضم های هوازی بعدی است. بنابراین ارزیابی تغییرات در واپاشی لجن بعد از فرآیندهای پیش تصفیه و تعیین نسبت واپاشی لجن، برای تعیین میزان قابلیت تجزیه پذیری بیولوژیکی مواد دارای اهمیت ویژه ای می باشد (۷). در این تحقیق از رابطه ۱ برای تعیین نسبت واپاشی جامدات استفاده شده است.

رابطه (۱)

$$Dsintegration \text{ Ratio } (\%) = \frac{(SCOD_t - SCOD_0) + (TCOD_0 - TCOD_t)}{TCOD_0}$$

در این رابطه، اندیس T و O به ترتیب بیان کننده لجن تصفیه شده و تصفیه نشده می باشد. همچنین SCOD و TCOD ترتیب بیانگر COD کل و COD محلول می باشند. شکل ۲ اثر دوز ازن بر نسبت واپاشی مواد آلی لجن را نشان می دهد. این نسبت در دوز ازن $0.125 \text{ g O}_3/\text{g TS}$ برابر $13/4\%$ و در دوز ازن $2 \text{ g O}_3/\text{g TS}$ برابر $63/7\%$ است.

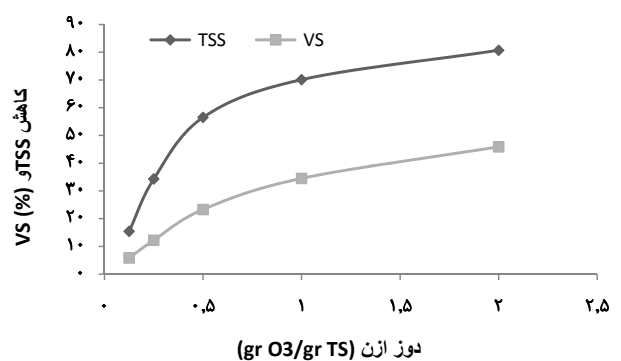

شکل ۲: اثر دوز ازن بر نسبت واپاشی مواد آلی موجود در لجن

نتایج و آنالیزهای انجام شده حاکی از آن است که لجن های حاصل از تصفیه خانه مزبور در شرایط کاری فعلی به دلیل شرایط نامطلوب راهبری، تثبیت نشده هستند. لذا دفع این لجن ها در طبیعت مغایر با اصول حفاظت محیط زیست بوده و مخاطرات بهداشتی زیادی را در پی دارد.

پیش تصفیه لجن با ازن

واپاشی و کاهش جامدات: یکی از اهداف فرآیندهای هضم، کاهش جرم و حجم لجن است. در طی ازن زنی لجن، تجزیه بیومس توسط دو مکانیزم اصلی قابل توصیف است. ابتدا واپاشی به علت تخریب جامدات معلق در لجن و سپس معدنی شدن مواد به علت اکسیداسیون بعدی مواد آلی محلول به دی اکسید کربن. بنابراین ازن زنی به لجن به دلیل خاصیت اکسیداسیون بالای ازن، باعث محلول سازی مواد آلی در لجن فعال می شود. مقدار محلول سازی و کاهش لجن تا حد زیادی به دوز ازن بستگی دارد (۲۳). شکل ۱ تغییرات TSS و VS را در مقابل افزایش دوز ازن نشان می دهد. همان طور که مشاهده می شود کاهش جرم جامدات معلق در لجن با افزایش دوز ازن افزایش می یابد، به طوری که راندمان کاهش TSS برای دوزهای ازن 0.125 تا 2 گرم ازن به ازای هر گرم TS از $15/4$ به $80/7$ درصد رسیده است.

شکل ۱: اثر دوز ازن بر میزان کاهش TSS و VS لجن

در این فرآیند ازن به دلیل افزایش نفوذپذیری دیواره سلولی باعث تخریب سلول باکتری ها و لیز شدن آنها و سپس رها

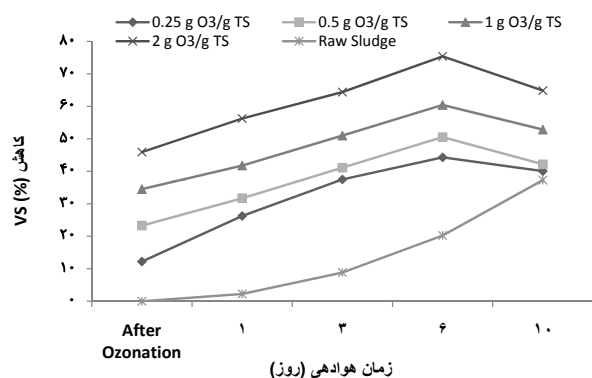
نتایج به دست آمده حاکی از آن است که میزان کاهش VS پس از گذشت ۱۰ روز از هوادهی به لجن خام ۳۷/۳ درصد است. این مقادیر در لجن ازن زنی شده به میزان ۰/۲۵ g O₃/g TS در پایان روز سوم هوادهی به ۳۷/۵ درصد و در پایان روز ششم ۴۴/۳ درصد می باشد و در دوز ۰/۵ O₃/g TS این مقادیر در پایان روز سوم ۴۱/۱ درصد و در پایان روز ششم ۵۰/۵ درصد است. همچنین در دوز ازن ۱ g O₃/g TS میزان کاهش VS در پایان روز اول هوادهی به ۴۱/۸ درصد رسیده است. همان طور که مشاهده می شود میزان کاهش جامدات فرار پس از گذشت ۱۰ روز از هوادهی لجن بدون پیش تصفیه هنوز قادر به تأمین استاندارد EPA (کاهش ۳۸ درصد VS) در مورد کاهش جامدات فرار و تثبیت لجن نمی باشد. در حالی که پیش تصفیه با دوز ۰/۲۵ g O₃/g TS قادر به تأمین این استاندارد در روز ششم هوادهی بوده و در پیش ازن زنی با دوز ۰/۵ g O₃/g TS و هضم هوازی آن به مدت ۳ روز درصد کاهش VS بیش از ۳۸ درصد بوده است که استانداردهای EPA را از این نظر برآورده می کند. همچنین در دوز ۱ g O₃/g TS این معیار در پایان روز اول هوادهی تأمین می شود. لذا می توان نتیجه گیری کرد که پیش ازن زنی لجن با مقادیر کم ازن به دلیل واپاشی جامدات می تواند راندمان هضم هوازی را بسیار افزایش داده و زمان هضم که در سیستم های متداول هضم هوازی ۶۰-۴۰ روز است (۶) را به مقدار زیادی کاهش دهد که این خود باعث کاهش اندازه تأسیسات و هوای مورد نیاز می شود و هزینه های سرمایه گذاری و تا حدودی بهره برداری را نیز کاهش می دهد. قابل ذکر است که با ادامه هوادهی بیش از ۶ روز در همه لجن های پیش ازن زنی شده، حذف VS کمی کاهش یافته است که دلیل آن احتمالاً می تواند افزایش رشد میکروبی بر روی مواد آلی محلول ناشی از تخریب جامدات بیولوژیکی و یا تبخیر نمونه و در نتیجه افزایش غلظت جامدات باشد.

شکل ۴ روند تغییرات TSS لجن خام و پیش ازن زنی شده را طی دوره هضم هوازی نشان می دهد. غلظت این عامل در لجن نشانه جرم جامدات موجود در آن است. در نتیجه هر چه فرآیند

همان طور که مشاهده می شود ازن زنی به لجن باعث افزایش قابل توجه COD محلول می شود. علت اصلی افزایش SCOD در لجن ازن زنی شده لیز شدن سلول و آزاد شدن مواد آلی داخل سلولی است. درجه لیز شدن سلول به غلظت ازن و مدت زمان ازن زنی بستگی دارد. Egemen (۲۰۰۱) برای اثبات این ادعا آزمایش های خود را در دو مرحله انجام داد. نتایج ایشان نشان داد که SCOD محلول فیلتر شده بعد از ازن زنی هیچ گونه افزایشی نداشته است در حالی که در محلول صاف نشده بعد از ازن زنی SCOD به میزان قابل توجهی افزایش یافته است (۲۵).

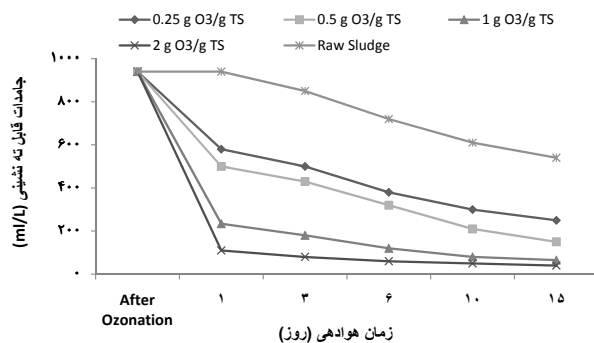
اثر پیش تصفیه با ازن بر فرآیند هضم هوازی

واپاشی و معدنی سازی جامدات: هوادهی به لجن ازن زنی شده نسبت به لجن خام باعث افزایش راندمان کاهش جامدات، جرم و حجم لجن می شود. مقدار جامدات فرار لجن یکی از شاخص های پایداری لجن بوده و میزان کاهش VS برای ارزیابی تأثیر یک فرآیند در تثبیت لجن و کاهش جذب ناقلین استفاده می شود. EPA میزان کاهش VS برای کاهش جذب ناقلین را ۳۸ درصد اعلام کرده است (۶). همان طور که در شکل ۳ مشهود است روند معدنی سازی و تثبیت مواد آلی در لجن پیش ازن زنی شده با دوزهای مختلف ازن نسبت به لجن خام در طی دوره هضم هوازی تا روز ششم افزایش قابل ملاحظه ای دارد. طی شش روز اول هضم هوازی لجن های پیش ازن زنی شده در همه دوزهای ازن، درصد کاهش VS تقریباً مشابه بوده است.

شکل ۳: اثر هوادهی بر میزان کاهش VS لجن خام و ازن زنی شده با دوزهای مختلف ازن

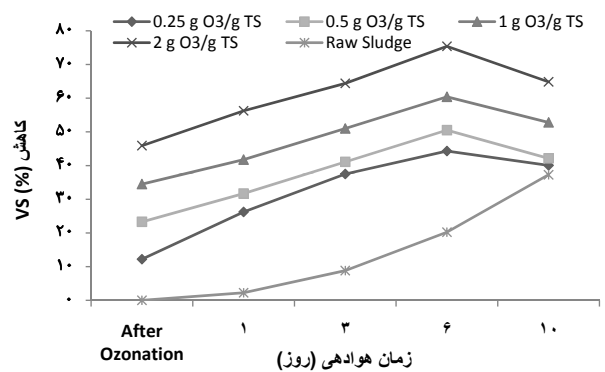
قابلیت ته نشینی لجن: در این تحقیق از پارامتر جامدات قابل ته نشینی برای ارزیابی اثر ازن بر خصوصیات ته نشینی لجن استفاده شده است. نتایج آنالیز جامدات قابل ته نشینی در شکل ۵ نشان داده شده است. همان طور که در این نمودار مشاهده می شود ازن زنی به لجن تا حد زیادی باعث بهبود ته نشینی لجن، به خصوص در دوز ازن کمتر از $0.5 \text{ g O}_3/\text{g TS}$ می شود. به طوری که مقدار جامدات قابل ته نشینی از 950 ml/L در لجن خام به 234 ml/L در دوز $0.25 \text{ g O}_3/\text{g TS}$ می رسد و این مقدار با افزایش دوز ازن به $2 \text{ g O}_3/\text{g TS}$ به 110 ml/L می رسد. از دلایل بهبود ته نشینی لجن می توان به کاهش میزان آب باند شده و کاهش مقدار توده فیلامانتوس ها در فرآیند ازن زنی اشاره کرد. زیرا مقدار آب باند شده دارای یک اثر کلیدی در خاصیت آب گیری و کاهش حجم لجن می باشد. کاهش میزان آب باند شده در فرآیند ازن زنی به دلیل افزایش خاصیت آبریزی و آزاد شدن آب های گیر افتاده در داخل سلول ها و فلاک ها است (۱۰).

شکل ۵: اثر هوادهی بر جامدات قابل ته نشینی لجن خام و ازن زنی شده با دوزهای مختلف ازن

همچنین وجود فیلامانتوس ها در لجن باعث کاهش میزان ته نشینی میگردد و ازن زنی باعث واپاشی این باکتری های رشته ای می شود (۲۴). همچنین پس از گذشت ۶ روز از فرآیند هضم هوازی لجن پیش تصفیه شده با دوز ازن $0.25 \text{ g O}_3/\text{g TS}$ راندمان بهبود قابلیت ته نشینی لجن به ۶۸ درصد و در دوز $0.5 \text{ g O}_3/\text{g TS}$ پس از ۳ روز به ۶۶ درصد رسید که این مقدار برای لجن خام بدون پیش تصفیه پس از گذشت ۱۰ روز از فرآیند هضم $42/6$ درصد می باشد. بنابر

هضم این عامل را بیشتر کاهش دهد مراحل بعدی مدیریت لجن بهتر و مؤثرتر انجام می شود. همان طور که مشاهده می شود میزان کاهش TSS در هضم هوازی لجن بدون پیش تصفیه، بعد از روز دهم ۲۷ درصد می باشد. در حالی که این مقادیر در لجن پیش تصفیه شده با دوز ازن $0.25 \text{ g O}_3/\text{g TS}$ در پایان روز اول هوادهی $48/1$ درصد می باشد. بر اساس این نتایج کاهش جرم و حجم لجن در پایان روز اول هوادهی تقریباً ۲ برابر این مقادیر در روز دهم هوادهی لجن خام است.

شکل ۴: اثر هوادهی بر میزان کاهش TSS لجن خام و ازن زنی شده با دوزهای مختلف ازن

همچنین میزان کاهش TSS در لجن پیش تصفیه شده با دوز ازن $0.25 \text{ g O}_3/\text{g TS}$ بعد از گذشت ۳ و ۶ روز از هوادهی به ترتیب به $55/7$ و $59/3$ درصد و در دوز ازن $0.5 \text{ g O}_3/\text{g TS}$ بعد از ۳ روز به $62/1$ درصد کاهش یافت که تفاوت قابل ملاحظه ای با دوز $0.25 \text{ g O}_3/\text{g TS}$ ندارد. لذا با لحاظ کردن شرایط پیش تصفیه و سپس هضم هوازی، برای دستیابی به کاهش ۳۸ درصد جامدات فرار مقرر شده از سوی EPA، بیش از نصف جرم لجن کاهش می یابد که این امر باعث کاهش تسهیلات آبریزی و دفع و در نتیجه کاهش هزینه تصفیه لجن می گردد. Ried و همکاران (۲۰۰۲) نیز میزان کاهش TSS پس از هوادهی به لجن ازن زنی شده با دوز $0.395 \text{ kg O}_3/\text{kg TSS}$ را ۲۵ تا ۳۰ درصد گزارش کردند (۲۶). همچنین Hwang و همکاران (۲۰۰۶) میزان کاهش TSS در لجن پیش تصفیه شده با $0.16 \text{ mg O}_3/\text{g TS}$ را حدود ۶۰ درصد گزارش کردند (۲۷).

نتیجه گیری

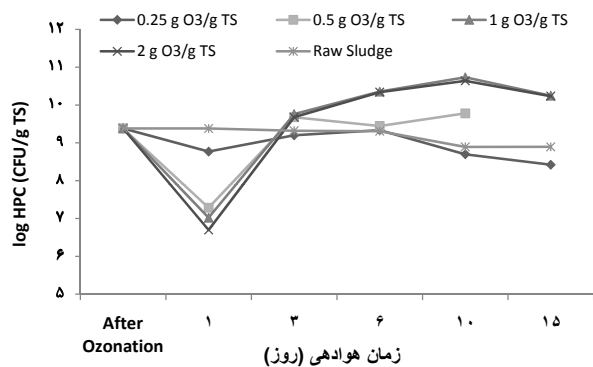
در این تحقیق تأثیر پیش تصفیه لجن با ازن بر افزایش راندمان فرآیند هضم هوازی لجن فاضلاب شهری بررسی شد. میزان کاهش جامدات فرار پس از گذشت ۱۰ روز از هوادهی لجن، بدون پیش تصفیه با ازن هنوز قادر به تأمین استاندارد EPA (کاهش ۳۸ درصد VS) در مورد کاهش جامدات فرار و تثبیت لجن نمی باشد. در حالی که در پیش تصفیه با دوز $0.25 \text{ g O}_3/\text{g TS}$ در روز ششم هضم هوازی و در دوز $0.5 \text{ g O}_3/\text{g TS}$ در روز سوم هضم هوازی، درصد کاهش VS بیش از ۳۸ درصد بوده است که استانداردهای EPA را از این نظر برآورده می کند و در دوز $1 \text{ g O}_3/\text{g TS}$ این معیار در پایان روز اول هوادهی تأمین می شود. همچنین ازن زنی به لجن تا حد زیادی باعث بهبود ته نشینی لجن و کاهش حجم لجن دفعی نهایی، به خصوص در دوز ازن کمتر از $1 \text{ g O}_3/\text{g TS}$ می شود. لذا می توان نتیجه گیری کرد که پیش ازن زنی لجن با مقادیر کم ازن به دلیل واپاشی جامدات می تواند راندمان هضم هوازی را تا حد زیادی افزایش داده و زمان هضم که در سیستم های متداول هضم هوازی ۶۰-۴۰ روز است را به مقدار زیادی کاهش دهد که این خود باعث کاهش اندازه تأسیسات و هوای مورد نیاز می شود و هزینه های سرمایه گذاری و تا حدودی بهره برداری را نیز می تواند کاهش دهد.

تشکر و قدردانی

نویسندگان از دانشگاه تربیت مدرس به دلیل تأمین هزینه ها و تجهیزات لازم در انجام این پژوهش کمال تشکر و قدردانی را دارند. همچنین از همکاری صمیمانه شرکت شکوفان توسعه به خاطر در اختیار گذاشتن دستگاه تولید ازن صمیمانه سپاسگزاریم.

نتایج حاصل از این مرحله استفاده از فرآیند پیش تصفیه با مقادیر کم ازن و سپس هضم هوازی به میزان قابل توجهی باعث کاهش حجم و اندازه تأسیسات تصفیه لجن و در نتیجه کاهش هزینه ها می شود. Deleris (۲۰۰۲) و Park (۲۰۰۲) در مطالعات خود بر خصوصیات ته نشینی لجن نشان دادند که ازن زنی به لجن باعث بهبود سرعت ته نشینی و کاهش SVI می گردد (۲۸ و ۱۰).

اثر پیش تصفیه بر دانسیته باکتریهای هتروتروفیک لجن: شکل ۶ روند تغییرات دانسیته باکتری های هتروتروف را بلافاصله پس از ازن زنی و در طی هوادهی لجن نشان می دهد. همان طور که مشاهده می شود دوز $0.5 \text{ g O}_3/\text{g TS}$ باعث کاهش شدید باکتری های هتروتروف به میزان $99/4$ درصد شده است. همچنین میزان کلیفرم مدفوعی از $36 \times 10^6 \text{ MPN/g TS}$ در لجن خام به $6/7 \times 10^3 \text{ MPN/g TS}$ در لجن ازن زنی شده با دوز $1 \text{ g O}_3/\text{g TS}$ کاهش می یابد. که این میزان کمتر از سطح کلاس B ($2 \times 10^6 \text{ MPN/g TS}$) استاندارد EPA (۶) می باشد. Egemen (۲۰۰۱) نیز در تحقیق خود کاهش باکتری های هتروتروف را به عنوان یکی از نتایج ازن زنی به لجن مطرح نموده است (۲۵). همچنین این نمودار بیانگر افزایش رشد باکتری های هتروتروف در طول هوادهی نسبت به لحظه ی بعد از ازن زنی می باشد. بنابراین اگر هدف از تثبیت، استفاده مجدد از لجن باشد می توان از فرآیند ازن زنی ثانویه (پست ازناسیون) با دوزهای پایین ازن برای کاهش دانسیته باکتری ها و رسیدن به استانداردهای موجود در این زمینه استفاده نمود.

شکل ۶: اثر هوادهی بر کاهش دانسیته باکتریهای هتروتروفیک لجن خام و ازن زنی شده

منابع

1. Zhang G, Zhang P, Yang J, Chena Y. Ultrasonic reduction of excess sludge from the activated sludge system. *J Hazard Mater.* 2007;(145):515-9.
2. Liu Y, Chemically reduced excess sludge production in the activated sludge process. *Chemosphere.* 2003;(50):1-7.
3. Oh YK, Lee KR. Effects of chemical sludge disintegration on the performances of wastewater treatment by membrane bioreactor. *Water Res.* 2007;(41): 2665-71.
4. Turovskiy IS, mathai PK. *Wastewater Sludge Processing.* New Jersey: John Wiley & Sons, Inc; 2006.
5. Saby S, Djafer M, Chen GH. Feasibility of using a chlorination step to reduce excess sludge in activated sludge process. *Water Res.* 2002;(36):656-66.
6. Metcalf & Eddy, Inc. *Wastewater Engineering: Treatment, Disposal and Reuse.* 4th ed. New York: McGraw-Hill;2003 .
7. Hwang S, Jang H, Lee M, Song J, Kim S. Characteristics of sludge redaction in an integrated pretreatment and aerobic digestion process. *Water Sci Technol.* 2006;(53):235-42.
8. Li YY, Noike T. Upgrading of anaerobic digestion of waste activated sludge by thermal pretreatment. *Water Sci Technol.* 1992; (26): 857-66.
9. Yasui H, Shibata M. An innovative approach to reduce excess sludge production in the activated sludge process. *Water Sci Technol.* 1994; (30):11-20.
10. Park KY, Ahn KH, Maeng SK, Hwang JH, Kwon JH. Feasibility of Sludge Ozonation for Stabilization and Conditioning. *Ozone Sci Eng.* 2003;(25):73-80.
11. Lin JG, Rajan RV, Ray BT. Low-level chemical pretreatment for enhanced sludge solubilization. *J Wat Pollut.* 1989; (61): 1678-83.
12. Mukherjee SR, Levine AD. Chemical solubilization of particulate organics as a pretreatment approach. *Water Sci Technol.* 1992; (26): 2289-92.
13. Baier U. Thermal inactivation of plant seeds in sewage sludge. *Water Sci Technol.* 1997;(36):137-43.
14. Kopp J, Muller J, Dichtl N, Schwedes J. Anaerobic digestion and dewatering characteristics of mechanically excess sludge. *Water Sci Technol.* 1997;(36):129-36.
15. Woodard SE, Wukasch RF. Hydrolysis/thickening/ filtration process for the treatment of waste activated sludge. *Water Sci Technol.* 1994;(30):29-38.
16. Muller JA, Schwedes J. Dewatering of disintegrated excess sewage sludge. *Water Sci Technol.* 1996;(26):2289-92.
17. Tiehm A, Nickel K, Neis U. The use of ultrasound to accelerate the anaerobic digestion of sewage sludge. *Water Sci Technol.* 1997;(36):121-28.
18. Carballa M, Manterola G, Larrea L, Ternes T, Omil F, Lema JM. Influence of ozone pre-treatment on sludge anaerobic digestion: Removal of pharmaceutical and personal care products. *Chemosphere.* 2007;(67):1444-52.
19. Muller JA. Pretreatment processes for the recycling and reuse of sewage sludge. *Water Sci Technol.* 2000;(42):167-74.
20. Bougrier C, Albasi C, Delgenes JP, Carrere H. Effect of ultrasonic, thermal and ozone pre-treatments on waste activated sludge solubilisation and anaerobic biodegradability. *Chem Eng Process.* 2006;(45):711-18.
21. APHA. *Standard Methods for the Examination of Water and Wastewater.* 20th ed. Washington DC: American Public Health Association; 2005.
22. Benefield D, Randall CW. *Biological Process Desing for Wastewater Treatment.* USA: Prentice-Hall, Inc; 1980.
23. Bohler M, Siegrist H. Partial ozonation of activated sludge to reduce excess sludge, improve denitrification and control scumming and bulking. *Water Sci Technol.* 2004;49(10):41-49.
24. McNair Scott DB, Leshner EC. Effect of ozone on survival and permeability of *Escherichia coli*. *Journal of Bacteriology.* 1963;(85):63-70.
25. Egemen E, Corpening J, Nirmalakhandan N. Evaluation of an ozonation system for reduced waste slugde generation. *Water Sci Technol.* 2001;44(2-3):445-52.

26. Sievers M, Ried A, Koll R. Sludge treatment by ozonation – evaluation of full-scale results. *Water Sci Technol.* 2004;49(4):247-53.
27. Hwang S, Jang H, Characteristics of sludge reduction in an integrated pretreatment and aerobic digestion process. *Water Sci Technol.* 2006;53(9):235-42.
28. Deleris S, Geaugey V, Minimization of sludge production in biological processes: an alternative solution for the problem of sludge disposal. *Water Sci Technol.* 2002;46(10):63-70.

Effect of Waste Activated Sludge Pretreatment with Ozone on the Performance of Aerobic Digestion Process

*moussavi G.¹, Jamal A.², Asilian H.¹

¹Department of Environmental and Occupational Health, School of Medical Sciences, Tarbiat Modares University, Tehran, Iran

²Department of Environmental Health, Urmia University of Medical Sciences

Received 2 December 2008; Accepted 1 February 2009

ABSTRACT

Background and Objectives: A conventional treatment to stabilize the excess activated sludge is the aerobic digestion process but due to long aeration time, it requires large equipments as well as high investment cost. Because of high oxidation potential of ozone, sludge ozonation enhances stabilization rate and reduces sludge treatment equipment size and cost. Therefore, in this study, the combination of pretreatment with ozone and aerobic digestion processes were investigated.

Materials and Methods: The experimental set-up consisted of an ozone generator and ozonation reactor with the total volume of 2 L. Removal percentages of TSS, VS, total and soluble COD, HPC, fecal coliform and settleable solids were measured in integrated process compared to the single ones.

Results: The results of this research indicated that the aerobic digestion of waste activated sludge during 10 days could reduce 38% of volatile solids and thus obtaining the EPA standard. Also, the results of combined ozonation and aerobic digestion revealed that the pre-ozonation at 0.25 g O₃/g TS or 0.5 g O₃/g TS with 6 or 3 days aeration, respectively, could achieve 38% reduction in VS and hence the requirement set by EPA. Therefore, integration of pre-ozonation with aerobic digestion can significantly reduce the digestion time to attain the standards.

Conclusion: The sludge pre-ozonation with low dose of ozone due to solids disintegration can enhance the efficiency of aerobic digestion in waste activated sludge stabilization, and consequently decrease size of equipments, air requirement, investment and probably operation cost.

Key words: Wastewater treatment, waste activated sludge, aerobic digestion, pretreatment, ozone.

*Corresponding Author: moussavi@modares.ac.ir

Tel: +98 21 82883827 Fax: +98 21 82883825